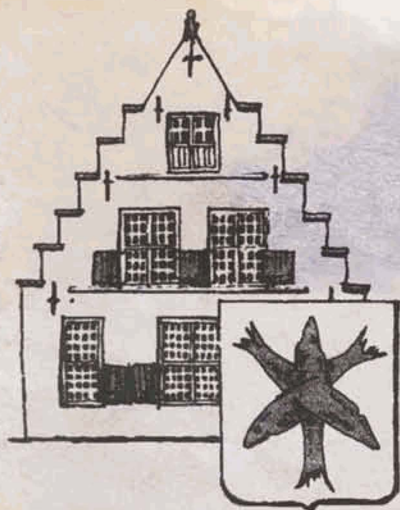
april - juni 2007 prijs los nummer € 3,-

"DE KLINK"

kwartaaluitgave van

GENOOTSCHAP "OUD ZANDVOORT"

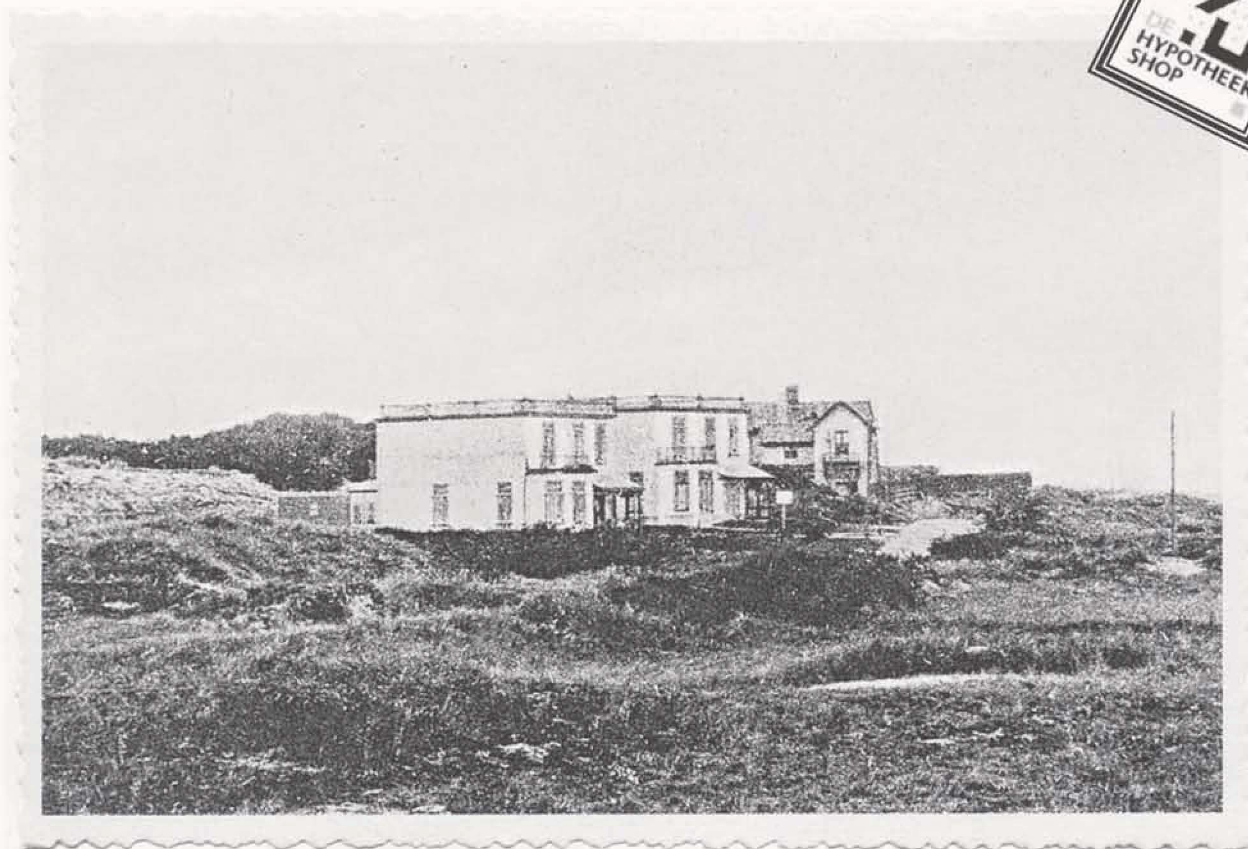
HOTEL ORANGE RESTAURAN

B·H·SMIT·AMSTERDAM·(HOLLAND)

Tous droits d'exécution et de reproduction réservés pour tou

De Hypotheekshop

100 jaar geleden

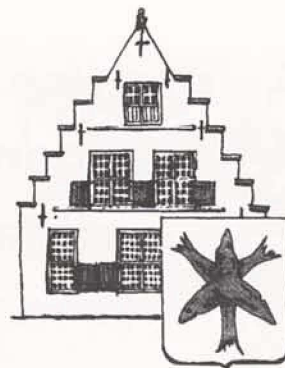

"DE KLINK"

Kwartaaluitgave van

GENOOTSCHAP

"OUD ZANDVOORT"

27e jaargang, nummer 106

Bij de voorplaat

De omslag van deze Klink wordt gesierd door een afbeelding van het voorblad van een stuk bladmuziek dat gepubliceerd is rond 1925. Er is nauwelijks iets te vinden over tekstschrijver Vorratti. Het enige dat tot nu bovenkomt (op Google) is dat hij (of zij?) tekstschrijver was van vrolijke kinderliedjes voor Harmonia.
Ook het Nederlands Muziekarchief blijft hier in gebreke. Wellicht kunt u ons helpen met nadere informatie. Waarschijnlijk zijn lied en/of bladmuziek uitgebracht rond 1925: dit omdat op de oude watertoren in 1936 de Turmac cigaretten reclame werd aangebracht.
De tekst is wel beeldend, maar zou in de huidige tijd toch als tenenkrommend ervaren worden.
Tekst en muziek: zie pagina 3.

"De Klink" ISSN 1384-7082
Het blad "De Klink" is een kwartaal uitgave van het Genootschap "Oud Zandvoort" en wordt samengesteld onder verantwoordelijkheid van het bestuur van het genootschap.
Met het uitgeven van het blad streeft het bestuur naar een grotere bekendheid van de geschiedenis van Zandvoort en het bevorderen van de belangstelling hiervoor.

Rokende meisjes in Cissy van Marxveldt-sfeer

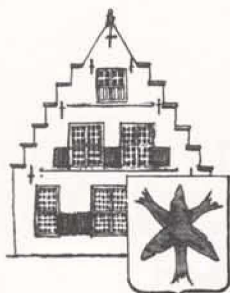
Dit prachtige "tijdsbeeld" werd ons toegezonden door *Marloes van Buuren* (marloes.van.buuren@planet.nl). De jonge vrouw (3e van rechts) is haar schoonmoeder, Jo Goemans, toen nog niet getrouwd.
Naast haar (3e van links) zit haar nichtje, Rie Goemans; beiden zijn afkomstig uit Hillegom.

Tegen het decor van de oude watertoren roken deze vrolijke meiden van rond de 20 jaar stoer, maar onwennig hun (eerste?) sigaret. De houten huisjes op het strand waren geen kleedhokjes, maar opslagplaatsen voor de toenmalige strandtenten (bestaande uit doek en palen). Wat een nostalgische en aanstekelijke sfeer spreekt er uit deze foto van rond 1930! Op je mooist gekleed, compleet met modieuze pothoed, samen onbezorgd genieten van een dagje strand. Je kunt het plezier bijna voelen. Zouden ze daarna zijn gaan dansen, in het befaamde "Pavillon Riche", toen nog aan de Zeestraat? De Charleston misschien? Of moesten ze vóór 't donker thuis zijn?

Zij zijn gelukkig nog onwetend van de toekomst, die niet alleen fraaie gebeurtenissen in petto had. Nog geen zorgen om bijvoorbeeld de sloop van Zandvoorts trotse kustbebouwing; Duitsers aan het strand maakten alleen nog van die merkwaardige kuilen, waar je uit moest blijven. Nog totaal geen weet van een strand volgebouwd met paviljoens, tijden van topless zonnen, eindeloze files, ernstige zandafslag, of ....nicotinepleisters. Als je iets langer naar deze foto kijkt, gun je ze dat allemaal graag.

Marianne Bluijs-Bakker

GENOOTSCHAP "OUD ZANDVOORT"

Algemene Ledenvergadering vrijdag 11 mei 2007

Aanvang vergadering 20.00 uur, in gebouw "De Krocht"

AGENDA

1. Opening.
2. Ingekomen stukken.
3. Verslag Algemene Ledenvergadering van 12 mei 2006.*
4. Jaarverslag van de secretaris.*
5. Jaarverslag van de penningmeester.*
6. Verslag van de kascontrolecommissie + verkiezing nieuw lid.*
7. Behandeling begroting.*
8. Bestuursverkiezing. (zie toelichting)
9. Algemene berichtgeving.
10. Rondvraag.
11. Sluiting.

* *Stukken ter vergadering verkrijgbaar.*

Toelichting bij agendapunt 6.
Aftredend is de heer J. Kerkman Ezn. Reservelid C.R. Simons zal de opengevallen vacature opvullen. Vacant is de positie van reservelid.

Toelichting bij agendapunt 8.
Aftredend zijn de heren G.A. Cense, J. Kerkman Azn. en J. Paap; allen zijn herkiesbaar. Tegenkandidaten dienen zich uiterlijk 48 uur voor aanvang van de vergadering bij het secretariaat te hebben aangemeld.

Streven is een korte Algemene Ledenvergadering te houden, met daarna presentatie van de film:

Bevrijding van Zandvoort

Mooi Zandvoort
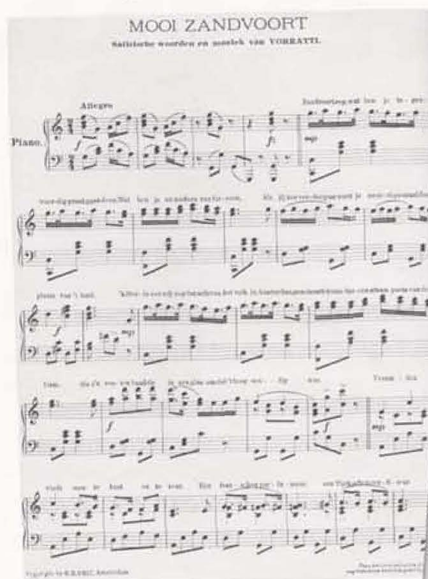
Satirische woorden en muziek van Vorratti
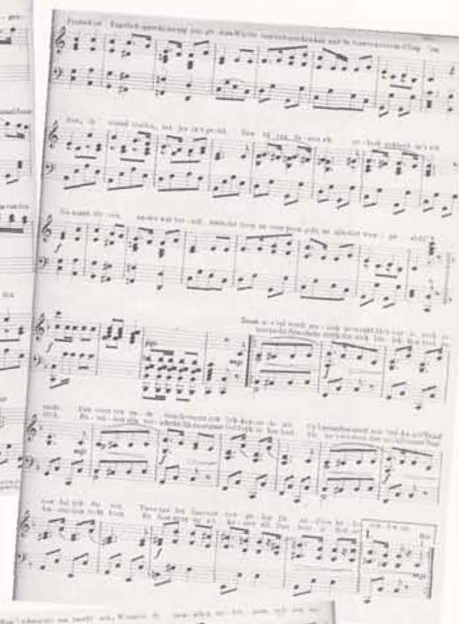
Gepubliceerd rond 1925

Zandvoort, zeg, wat ben je tegenwoordig groot gaan doen,
Wat ben je nu modern van fatsoen,
Als jij zoo verder gaat wordt je nederige strand
d'eerste plaats van 't land,
'k Herinner mij nog dat zelfs van het volk in Amsterdam,
geen mensch kwam dan een schoenpoets van den Dam,
die z'n voeten baadde in een plas,
omdat 't hoog noodig was.
Vreemden vindt men te kust en te keur,
Een Franschen parfumeur, een Turkschen confiseur.
Fransch en Engelsch spreekt menig jonge man,
Wie die taal niet spreken kan ziet men voor een vreemd'ling 'an.
Ziet, in strandstoelen, netjes in 't gelid,
Een rij van dames zit,
geheel gekleed in 't wit.
Niemand die een ander wat vertelt,
neen, dat doen ze voor geen geld,
ze zijn niet voorgesteld!
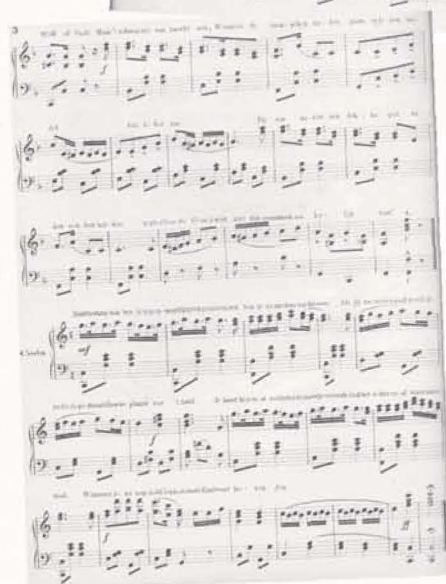
Haast ov'ral wordt muziek gemaakt
Als 'r iets is zoekgeraakt,
Dan voert een oude visschersguit
een bekkensolo uit.
Op 't strand daar speelt een badkapel
Twaalf man dat telt die wel,
Twee spelen daarvan een galop,
De and'ren halen centen op
Rumeensche Zweedsche strijkmuziek
Die lokken veel publiek
Rumenen zijn verschrikk'lijk zwart, maar liefd'rijk is hun hart
Als na't seizoen zoo'n Rumeen naar Amsterdam trekt heen
En daar weer op zijn kamer zit, dan heet'ie Meijer, Wolf of Smit

Maar 't schoonste uur breekt aan,
wanneer de menschen baden gaan,
er is een model van ieder ras
en wie nu ziet een dikke pad en dan een dun karkas, zegt: 'Groote Gôon,
'k wist niet dat een mensch zoo leelijk was!'

Zandvoort, zeg wat ben je tegenwoordig groot gaan doen,
wat ben je nu modern van fatsoen.
Als jij zoo verder gaat wordt je nederige strand d'eerste plaats van 't land.
Je hoort hier nu al roddelen in meen'ge vreemde taal,
het is hier nu al internationaal.
Wanneer je nu nog dobb'len kan,
raakt Zandvoort boven Jan.

"Hoort, burgers, hoort!"

Reacties van lezers *door Peter Bluijs*

School B

Klink nummer 105, pagina 5
In het vorige nummer stonden de tekst en de prachtige foto's (o.a. die van de veldwachter te Zandvoort) helaas niet goed bij elkaar. Oorzaak was dat er op het laatste moment nog een artikeltje binnenkwam, waardoor er wat geschoven moest worden. Dat heb ik wel met de tekst gedaan, maar de herplaatsing van de foto's was aan mijn aandacht ontsnapt. Hiervoor mijn excuses.

Zandvoorts aardewerk

Klink nummer 105, pagina 30
Het artikel van Chris Wagenaar was voor de heer *F.S. de Groot* aanleiding om ons te informeren over een bijzondere vondst. Hier zijn (ingekorte) verhaal.
"Na een zware storm, begin tachtiger jaren, vond ik afgebeeld voorwerp iets ten zuiden van strandtent 1, ter hoogte van het zogenaamde kinderkamp (van voor de Tweede Wereldoorlog).
De zee had stukken duin verzwolgen en in de steil overeind staande duinrand bevond zich desbetreffende steen. Gezien de vorm en de diepte waar die zat kwam ik tot een eerste voorlopige conclusie.
Mijn gevoel zei, dat het wel eens een stuk handgereedschap zou kunnen zijn uit het stenen tijdperk. Het ca 12 cm lange voorwerp is dubbelzijdig te gebruiken; er is zelfs een klein kuiltje om het zo beter vast te kunnen houden".

Graag zou hij in contact komen met deskundigen die hier meer over kunnen vertellen (tel 5719304).
Jammer dat stenen niet kunnen spreken…

Herstellings- en vacantieoord 'Augusta'

Klink nummer 105, pagina 17 (en pagina 5)
Dick Bais, die in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw 15 jaar gewoond heeft op Kostverlorenstraat 75, dus naast Klein Kijkduin *(nummer 77. Zie afbeelding in Klink nummer104, pagina 4)* schreef het volgende:
"Ik herken heel goed nog de zijgevel. Het pand is ca. 1970 afgebroken om plaats te maken voor een door architect Sterrenburg ontworpen villa.
Klein Kijkduin is heel lang kindertehuis geweest, vooral in de zomermaanden. Het werd gedreven door de familie Triebels (directrice Machteld Triebels) en daarvoor door mevrouw Smit-van Gelder. Dat was volgens mij de grootmoeder. Ik zie ook in het zelfde nummer van de Klink (nummer 105) dat Joost Triebels, haar broer, en destijds ook drijvende kracht van het kindertehuis, lid is geworden van het genootschap Oud Zandvoort. Hij is met zijn gezin in 1964 naar Nieuw-Zeeland geëmigreerd en zal nu ca. 83 jaar oud zijn.
Verder.....het huis van dokter Zwerver (en daarvoor van dokter Van der Meer) heet Frisia en geen Groot Kijkduin. Groot Kijkduin stond tegenover het station en was tot ca 1973 kindertehuis. Daarvoor heette dat pension Garni".
(Zie pag. 30 van Klink nummer 104).

U.L.O.-school, najaar 1939, 2e klas

Klink nummer 105, pagina 8
Soms brengt plaatsing van een groepsfoto een emotionele reactie teweeg. *Mevrouw Bakels* belde mij direct na het uitkomen van De Klink met de mededeling, dat zij bijzonder blij was met de plaatsing van deze voor haar onbekende foto. Haar (inmiddels overleden) broer staat namelijk op deze klassenfoto. Daarbij hoort wel een juiste schrijfwijze van zijn naam: Henne Hennis. Ook gaf zij nog een aanvulling op de foto van de Ronde van Nederland (1955), geplaatst op pagina 29. In het onderschrift staat dat het mevrouw B. Bakels is, het moet echter zijn H. Bakels, te weten Hendrika, of beter tante Riek. Zij werkte in de modezaak van Bakels in de Kerkstraat.
B. Bakels was Bep Bakels, fotografe.

Aad Bisenberger uit Toronto (Canada) mailde de ontbrekende voornaam en schreef ons als volgt: *dat maissie van Van der Geer is Eveline 'Lily', die op 18 maart 80 jaar wordt. Zij is de weduwe van Piet Cliteur en woont nog op Zandvoort.*

MULO, school A

Klink nummer 104, pagina 7
Andries Aukema mailde mij n.a.v. de geplaatste klassenfoto het volgende: "van dezelfde klas uit 1946 waren er in 1948 nog maar 8 leerlingen over. We waren toen verhuisd naar School B*(zie pagina 7-159)*

Prachtig dat klassenfoto's, ingezonden door de heren Taeke Laurier uit Christ Church, Nieuw-Zeeland en Van Vugt uit Heeze, dit soort reacties teweegbrengen.

Met dank voor uw reactie
peter.bluijs@oudzandvoort.nl

(vervolg van pagina 5-157)

School B (het Gemeenschapshuis). Van rechts naar links op de voorgrond: Louise Zwemmer, Hannie Dost?, Vera Spanjer, meester Van der Waals, ...Blom. Achter van rechts naar links: .....Keur, Dicky de Wit, Jacques Knotter, Andries Aukema

---

Genootschap "Oud Zandvoort" en de Openbare Bibliotheek presenteren:

Dinsdag 22 mei 2007 om 14.30 uur in de bibliotheek

Onbekend Zandvoort

Wij tonen u voor ons onbekende beelden. Weet u wie, wat of waar het is?

Stenografisch verslag Middenstandsbond

Lang niet zo saai als het lijkt

Soms komen er boekwerken boven tafel waarvan de titel nou niet bepaald uitnodigt om daar nu eens lekker in te gaan lezen. Via het Genootschap heb ik hier voor mij liggen het boek met als titel 'Stenografisch Verslag van de Acht en Twintigste Alg. Vergadering en het Nationaal Congres van den Koninklijken Nederlandschen Middenstandsbond' gehouden te Zandvoort op 30 juni, 1 en 2 juli 1931.

Dit kloeke boekwerk omvat 248 pagina's, plus ca. 100 pagina's bijlagen en ook nog eens paragrafen zoals Financieel Verslag, Prae-Adviezen Vermakelijkheidsbelasting, Plaats en Taak van den Middenstand in het economisch leven en nog meer. Samen ook nog eens goed voor ruim 100 pagina's.

Al doorbladerend geeft het echter een prachtig beeld van hoe Zandvoort zijn best deed om zich als congresplaats te promoten. Hierbij een deel van de inleiding, waarschijnlijk als laatste van het verslag geschreven.

Het bestuur der Zandvoortsche Handelsvereeniging:
Zittend van links naar rechts: A. Sprengers (vice-voorzitter), J. Schipper (penningmeester), E.H. Brokmeier (voorzitter) en L.J. Rinkel (secretaris).
Staande van links naar rechts: Z.J. Leen, G. Kuiper, S. Verloop (administrateur) en M.F. Orden (commissarissen)

E.H. Brokmeier, voorzitter der Zandvoortsche Handelsvereeniging

Naar Zandvoort aan de zee!
Hoe populair was in de vooroorlogse tijd (WO I) dit wijsje! En nog is het, ondanks zijn respectabele leeftijd, alom bekend door zijn eenvoudige tekst en zijn opwekkende melodie. Eenvoud en prettige sfeer kenmerkten de dagen van het congres.

De bekende Noordzee badplaats werd bevolkt door een opgewekte schaar van een paar honderd driedaagjes-mensen en zij trokken daarheen uit alle oorden van het land, gewapend met koffers, aktetassen en vele gewichtige bescheiden, in tegenstelling tot schoppen, emmertjes en andere badartikelen, welke anders tot de uitrusting der bezoekers plegen te behoren.

Onbewust ondervonden zij de aantrekkingskracht van het gemoedelijke baddorp – zo raak getypeerd in Davids' simpele liedje – doch ontdekten alras, dat zich juist een metamorfose had voltrokken, tengevolge waarvan grootsteedse ontspanning en vermaak de attracties kwamen vermeerderen. "Het seizoen" was op komst, gedurende welke het dorp volkomen stad geworden is en zo viel het de congressisten in elk opzicht mee.

De prachtige duintaferelen op de reis van Haarlem naar Zandvoort vormden een mooie inleiding tot de schoonheid van de eindeloze watervlakte, de Noordzee, waarvan sommigen voor 't eerst de bekoring ondergingen.

Vanaf tram en trein vond men makkelijk zijn hotels, veelal gelegen aan het grote water, zo dat het golfgeruis gedurende de nachtelijke stilte imponerend tot in de kamers kon doordringen. Geen wonder, dat de huisvesting voorbeeldig was. Hoe kon dat ook anders, in Zandvoort!

De concertzaal van het 'Groot Badhuis' waar de vergaderingen gehouden werden

Op charmante wijze ontving het gemeentebestuur onder leiding van burgemeester Van Alphen zijn gasten en het deed aangenaam aan, dat de autoriteiten zo zeer met dit middenstandsgebeuren meeleefden. Het bezoek van de minister, het aanzitten van de Commissaris der Koningin aan de officiële maaltijd waren evenzovele hoogtepunten. De Zandvoortsche Handelsvereeniging bood twee kosteloze zeebaden, alsmede bezoek aan uitzichttoren en wandelpark aan, waarvan velen dankbaar gebruik maakten; de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer deed een mooi vuurwerk afsteken; de Zandvoortsche Muziekkapel concerteerde; de directie van het 'Groot Badhuis', waar de vergaderingen en het diner werden gehouden, was uitermate voorkomend, kortom iedereen deed z'n best, waarvoor alle hulde. Het behoeft niet te verwonderen, dat het vergaderen enigszins moeilijk valt, als men uit de zaal over het brede terras uitziet op de wijde, blauwe zee, waarover de zon meestentijds haar gouden stralen uitzond...

In het Eere-Comité hadden o.a. zitting H. van Alphen, burgemeester van Zandvoort en voorzitter en N. Padt, voorzitter der Vereeniging voor Vreemdelingen Verkeer Zandvoort en tevens Wethouder van Zandvoort. Om e.e.a. in goede banen te leiden waren er 'regelingscommissiën van het congres' zoals voor orde en ontvangst, huisvesting, voor den maaltijd, feestelijkheden, pers en financiën, die bemand werden door Zandvoorters. Zoals Jb van der Werff, L. Blaauboer, L.N. van den Bos, J.J. Dijkstra, T. Koper, A. de Roode, P. Schaap, S. Verloop, P.L. de Vries, J. Peper. In de Commissie voor de Pers had ook zitting W. Gertenbach.

De Zandvoortsche Muziekkapel

Max Beckmann in Zandvoort

Van 6 april tot en met 19 augustus 2007 is de tentoonstelling 'Max Beckmann in Amsterdam, 1937-1947' *te zien in het Van Gogh Museum in Amsterdam. Voor het eerst wordt uitgebreid aandacht besteed aan de Amsterdamse periode van een van de meest spraakmakende Duitse kunstenaars van de twintigste eeuw. In deze periode van ballingschap bezocht Max Beckmann (1884-1950) ook geregeld Zandvoort, waar hij zich liet inspireren door de duinen en de zee. Aan de hand van zijn dagboeken en brieven zal een beeld gevormd worden van de vakanties en dagjes uit van Beckmann en zijn familie in Zandvoort.*

Max Beckmann in ballingschap

In 1937 vluchtte Max Beckmann voor de naziterreur uit Duitsland naar Nederland, waar hij tien jaar in Amsterdam verbleef. Directe aanleiding was de radiorede die Hitler hield in de aanloop naar de tentoonstelling 'Entartete' Kunst (ontaarde kunst). Op deze expositie hingen schilderijen van kunstenaars die door het naziregime als verderfelijk werden aangemerkt, waaronder ook werken van Beckmann. De kunstenaar vreesde vervolging door de nazi's, die hem al in 1933 van zijn prestigieuze functie als professor aan de Staedelsche Kunstakademie in Frankfurt hadden ontheven. Amsterdam was voor Beckmann en zijn vrouw Mathilde (Quappi) Kaulbach bedoeld als tijdelijke oplossing want ze wilden hier eigenlijk niet blijven. Tevergeefs deed hij verschillende pogingen om van hieruit naar New York te vertrekken, maar kreeg geen visum. Daardoor kon hij na de inval van zijn landgenoten niet anders dan in Amsterdam blijven. Hoewel ze bij vertrek maar één koffer konden meenemen, lukte het hen korte tijd later hun huisraad en Beckmanns schilderijen naar Amsterdam te laten overkomen. Met behulp van Hans Jaffé, assistent van de directeur van het Stedelijk Museum in Amsterdam, vond het paar een etage aan het Rokin 85, waar een voormalig tabaksmagazijn dienst zou doen als atelier. Hier woonden zij tot 1947.

Vooroorlogse Zandvoortse reisjes

Beckmann was al eerder in Nederland geweest: in de zomer van 1928 had hij zijn vakantie doorgebracht in Scheveningen en in 1934 reisde Beckmann met zijn vrouw voor het eerst naar Zandvoort. Volgens de badgastenlijst verbleef het echtpaar in juli tenminste één week in Grand Hotel Wüst aan de Boulevard de Barnaart 5. Op het vakantiekiekje lopen Max en zijn schoonzuster Hedda Schoonderbeek-Kaulbach, die een dagje uit Amsterdam is overgekomen, langs de voorkant van het Grand Hotel. Duidelijk herkenbaar is de vooruitspringende middenpartij van het terras, die achter het tweetal zichtbaar is.

Beckmann is hoogstwaarschijnlijk op uitnodiging van bankier en kunstverzamelaar Eduard von der Heydt (1882-1964) die zomer naar Zandvoort gekomen. Deze baron bezat een buitenhuis aan de Strandweg 16, Villa Lichttoren, waar hij veel hoogvereerde gasten ontving, onder wie de ex-keizer van Duitsland, die Zandvoort in de jaren 1925-1934 diverse keren bezocht. Von der Heydt was zelf ook een graag geziene gast in Zandvoort. Hij was een gulle schenker en beschermheer van het Zandvoorts mannenkoor en oprichter van Museum-lunchroom *Mulura* (in 1925), waar hij een groot deel van zijn Oosterse kunstverzameling had ondergebracht. De baron leerde Beckmann in 1921 kennen, toen hij het schilderij *Selbstbildnis als Clown*

Hedda Schoonderbeek-Kaulbach en Max Beckmann wandelend langs de zeezijde van het Grand Hotel Wüst, 1934.

van de kunstenaar kocht. Sindsdien ontwikkelde Von der Heydt zich als Beckmanns mecenas en nodigde hij de kunstenaar diverse keren in Zandvoort uit.

Zandvoorts werk

De aquarel *Dünen in Zandvoort* is, volgens de signatuur, tijdens zijn verblijf in juli 1934 ontstaan. Hij is geschilderd vanaf de hoogste verdieping van het Grand Hotel Wüst en wel precies boven de oorspronkelijke, uitgebouwde eetzaal, die zich in de eerste jaren na de bouw van het hotel (1898) aan de duinkant bevond. Later verhuisde de eetzaal naar de voorzijde van het hotel. Het dak van de eetzaal is het donkere stompje aan de onderkant in het midden van de aquarel. Het hekwerk, de terreinafscheiding aan de achterzijde van het Grand Hotel en de dienstgebouwtjes aan de linkerzijde zijn op diverse oude foto's terug te vinden. De bijna horizontale lijnen net voorbij het hek zijn waarschijnlijk de laatste restanten van de oude spoorlijn. De lichte kromme lijnen in het midden zijn een gedeelte van de Vondellaan, die Beckmann vanuit zijn hoge positie in het hotel kon zien. De huisjes aan de rechterzijde stonden toen aan de buitenzijde (noordkant) van het huidige 'oud noord' dat in het begin van de jaren twintig is gesticht. Het vreemde gebouwtje midden in het duin is waarschijnlijk de watertoren van Overveen, die in werkelijkheid een stuk verder naar links stond.

Naast deze aquarel van de duinen, maakte Beckmann hier voornamelijk zijn eerste impressies van de zee, die hij robuust en trefzeker op doek of papier vastlegde. In tegenstelling tot de zeventiende-eeuwse Hollandse schilders die de horizon laag op het linnen zetten om zo onze befaamde luchten tot hun recht te laten komen, vulde hij het doek bijna geheel met zeewater. De hier in 1934 ontstane schilderijen *Blick auf Zandvoort bei Abend* en *Badende mit grüner Kabine und Schiffern mit roten Hosen* illustreren deze benadering van de zee.
Het schilderij *Blick auf Zandvoort bei Abend* geeft daarnaast een herkenbaar topografisch beeld weer. Beckmann schilderde het panorama dat hij tegen zonsondergang zag vanaf de uitkijktrans van de oude watertoren. De dakbalustrade van Hotel d'Orange is zowel op de foto als op het schilderij goed te zien. De (in 1930) verbrede Boulevard de Favauge met zijn lantaarns in het midden van de twee rijbanen is op beide afbeeldingen goed zichtbaar. Voorts bevindt zich links het parkeerterrein, waar tot 1918 het (door brand verwoeste) café-restaurant Germania stond.

In 1935 reisde Beckmann na een verblijf in Ohlstadt en Baden-Baden opnieuw met zijn vrouw naar Zandvoort. Op 20 augustus stuurde Mathilde een briefkaart aan een vriend met de mededeling dat ze nog drie weken blijven. Waar ze op dat moment precies in Zandvoort logeerden, is niet bekend; in de badgastenlijsten worden ze in ieder geval niet genoemd. In deze maand ontstaan de werken *Abend, Zandvoort (rot-blau)* en *Helles blaues Meer Zandvoort*.
In april 1936 was Max voor een kuur in Baden-Baden. In een brief aan zijn vrouw schrijft hij onder meer dat een arts hem heeft onderzocht: 'Ik rook niet meer zo veel. De arts hier had ook mijn luchtwegen onderzocht (vanwege het roken), maar had niets gevonden, ook mijn lever is weer goed en natuurlijk de zenuwen.' In augustus reisde Max naar Londen. In een brief aan zijn vrouw, die op dat moment bij haar zus in de Banstraat in Amsterdam verblijft, schrijft hij dat hij alleen door zal reizen naar Amsterdam en daarna naar Zandvoort. Hij sluit zijn brief af met de waarschuwing dat zijn vrouw, die samen met haar zus per auto Nederland verkent, voorzichtig moet zijn met baden en autorijden.

In het overdekte terras aan de zeezijde van Grand Hotel Wüst bevond zich vanaf 1906 een tweede restaurant, waarvan de ramen bij mooi weer elektrisch konden worden geopend. Foto circa 1910.

Het Grand Hotel Wüst vanaf de duinzijde. Met de oorspronkelijke uitgebouwde eetzaal, waarboven Beckmann zijn uitzicht over het duin schilderde. Rechts op de foto bevinden zich de dienstvertrekken. Foto circa 1910.

Reizen in Nederland

Beckmann was al voordat de nazi's in Duitsland aan de macht kwamen een verwoed reiziger. Afgezien van verblijven in Zandvoort, brachten Beckmann en zijn vrouw hun vakanties door aan de Franse Rivièra en in kuuroorden in Noord-Italië. Toen de Duitse troepen in mei 1940 Nederland binnenvielen, konden zij zich niet meer door Europa verplaatsen en daarom werden de reisjes nu binnen Nederland ondernomen: dagtripjes naar Zandvoort in 1941 en 1942, met vakantie naar Valkenburg, en voor uitstapjes en om musea en vrienden te bezoeken naar Den Haag, Hilversum, Laren en Haarlem. Hier schilderde hij typische Hollandse uitzichten als polders met molens en fietsers aan de bosrand.

In Zandvoort liet hij zich opnieuw inspireren door de zee. In zijn dagboek doet hij verslag van deze uitstapjes. Op donderdag 31 juli 1941 schrijft hij in zijn dagboek: 'Zandvoort, schönes Bad, fette, große Wellen' en op 3 augustus: 'Zandvoort gebadet, sehr schön, fühlte mich 40%'. Tot slot schrijft hij op 26 augustus dat hij voor de laatste keer pootje heeft gebaad: 'Adieu wildes Meer!'
In 1942 bezocht hij Zandvoort nog een aantal keer. In het vroege voorjaar, op 9 maart, ging zijn eerste reis naar Zandvoort, waar 'noch alles kalt aber Sonne' is. En op zaterdag 18 april bezoekt hij met zijn vrouw de badplaats opnieuw. Beckmann schrijft in zijn dagboek: 'alles voll Stacheldraht (prikkeldraad)!'
Toen Beckmann eind juni na een moeizame reis weer in Zandvoort aankwam, ontdekte hij al snel dat nu echt alles was versperd met prikkeldraad. Hij kon niet meer op het strand of in zee komen.
Terug in Amsterdam verwerkt hij zijn herinneringen aan de Zandvoortse zee in het schilderij *Aufziehendes Gewitter am Meer.* Het schilderij geeft de wijdheid van de open zee weer als tegenpool van het isolement waarin de kunstenaar zich bevond. De naderende grijze onweerswolken links verwijzen naar de gevaren van de oorlog en naar Beckmanns gemoedstoestand.

In Amsterdam

Beckmann en zijn vrouw hadden, net als de rest van de Amsterdamse bevolking, te lijden van ontberingen als gebrek aan voedsel, brandstof en andere producten, die in combinatie met een extreme kou uitmondden in de beruchte hongerwinter (1944-45). Beckmann schilderde in huis, omdat er geen brandstof was om het atelier te verwarmen. Zijn productiviteit werd er ondanks de slechte omstandigheden niet minder om. Integendeel, juist deze jaren in ballingschap behoorden tot de productiefste van zijn hele carrière.

Max Beckmann, *Blick auf Zandvoort bei Abend*, 1934, olie op doek, 40,5 x 99,5 cm, gesigneerd l.o. 'Beckmann 34', particuliere collectie. ▶

Max Beckmann, *Aufziehendes Gewitter am Meer*, 1942, olie op doek, 59 x 92 cm, gesigneerd r.o. 'Beckmann A 42, particuliere collectie, Duitsland. ▼

▲ Max Beckmann, *Dünen in Zandvoort*, 1934, aquarel, 48 x 62 cm, gesigneerd r.o. 'Beckmann/Zandvoorde/Juli 34', particuliere collectie, Zürich.

Gezicht vanaf de oude watertoren. De contouren van de verrekijker op de uitkijktrans zijn goed te zien. Foto circa 1934.

Ruim één derde van zijn hele oeuvre schilderde hij in Amsterdam. Het werk uit deze periode wordt gekenmerkt door een rijke fantasie en grote creativiteit en tegelijkertijd door een terugkeer naar bepaalde onderwerpen die hem al jaren boeiden, zoals de zee.

Omdat het Duitse leger de Zandvoortse stranden voor het publiek had afgesloten, waren sinds 1942 de tochtjes naar zee onmogelijk geworden. Om toch door te kunnen gaan met zijn landschapsschilderijen werkte hij in het druilerige Nederland naar ansichtkaarten van meer zonnige streken. In deze schilderijen verwerkte hij vaak beelden die gebaseerd waren op herinneringen aan de plaatsen waar hij niet meer kon komen.

In 1944 schilderde Beckmann de Noordzee. Het schilderij *Kleines stürmisches Meer* (hier niet afgebeeld) illustreert echter dat hij deze alleen kon zien door afweergeschut en andere objecten heen. In plaats van aangename herinneringen op te roepen, benutte Beckmann zijn geheugen nu om zijn visie op het heden te geven door een geliefde omgeving te transformeren in een donkere, onheilspellende plek.

Na de oorlog

Na de bevrijding geven Beckmanns dagboeken blijk van grote opluchting. Hij pikte de draad weer op en één van zijn eerste uitstapjes ging dan ook weer naar de zee. Op vrijdag 13 juli 1945 was hij sinds lange tijd weer in Zandvoort. Hij schrijft: 'Alles verwüstet – ein anderes Bad – aber schön das Meer!' Hij besluit een paar weken te blijven. Het is niet bekend waar hij op dat moment logeerde. Ook in de jaren 1946 en 1947 bezoekt hij Zandvoort meerdere keren, voor een duik in de zee, voor een wandeling langs het strand, om te genieten van de zon of van een woedende storm. Op uitnodiging van de Washington University in St. Louis vertrok hij eind augustus 1947 naar deze Amerikaanse stad om er les te gaan geven. Hij hield zijn woning in Amsterdam nog een jaar aan. In juli 1948 bezocht hij Zandvoort nog één keer. In zijn dagboek schrijft hij: 'In Zandvoort, kalt, windig und doch sehr schön [...] und war verliebt wieder in das Meer vom Land aus'. Zijn liefde voor het Zandvoortse strand weerhield de kunstenaar er echter niet van om toch definitief naar Amerika te vertrekken, waar hij twee jaar later, op 27 december 1950, overleed.

Drs. Anne Marion Cense

Met dank aan de heren Siem van den Bos en Ger Cense

Personeel Publieke Werken op stap

In de vijftiger jaren van de vorige eeuw was het de gewoonte, dat het buitenpersoneel van de gemeentelijke Publieke Werken Zandvoort geld spaarde om gezamenlijk een dagje uit te gaan. Niet iedereen was financieel bij machte om de reis te betalen, maar om toch alle zitplaatsen gevuld te krijgen werden ook de echtgenotes, familieleden en bekenden uitgenodigd om de dagtocht mee te maken.
De bussen werden gehuurd bij Piet Kerkman, de vrachtrijder, die zijn bedrijf had aan de Haltestraat 63, want deze had namelijk ook tourbussen.

De gebruikelijke groepsfoto werd vanzelfsprekend gemaakt op de pleisterplaats in een mooie omgeving. Op de foto staan de vaders, moeders en/of grootouders van mensen, die nu ongeveer 70 jaar oud moeten zijn.
De opname is afgestaan door de erven van Henk Vermaat. Geprobeerd is om de namen van de geportretteerden te vinden. Op een paar na is dat gelukt. Hopelijk kunt u ons de ontbrekende namen geven. En waar en wanneer deze foto gemaakt is zouden we ook graag willen weten.

1e rij, knielend van links naar rechts: Joh. Pellerin, Herman Duivenvoorden, Piet Herfst, Henk Koper, Gerard Paap, Gerard Zwemmer, Klaas Zwemmer, Henk Vermaat, Siem Termaat, Engel Flipse, mevrouw Herfst-Turenhout, Dick Termaat, Henk de Jong, Jan Kraayenoord (nobi), Arie Paap, onbekend.

2e rij, staand van links naar rechts: naam buschauffeur onbekend, Steve Schilpzand, Willem Seders, mevrouw Paap, mevrouw Paap, Oma Kraayenoord, mevrouw Vermaat, mevrouw Paap-Zwemmer, Oma Zwemmer, mevrouw Termaat, mevrouw Seders, mevrouw Pellerin, mevrouw Kraayenoord – Kerkman, mevrouw Herfst, mevrouw Draaijer, mevrouw Schilpzand, onbekend, onbekend, Arie Herfst.

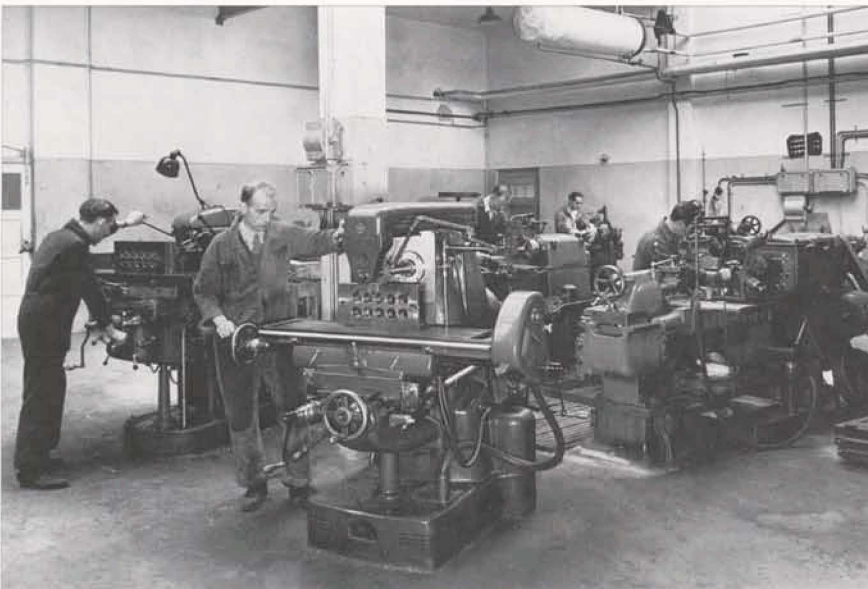
De foto geeft weer dat men alleen vergeten wordt, als men de naam niet meer weet...

J. Kerkman Azn

De Corodex was in de jaren 50 van de vorige eeuw een van de grootste, zo niet de grootste, werkgever op Zandvoort en het oude complex maakt deel uit van het industriële erfgoed van de gemeente. In dit bedrijf werden producten van het bekende bakeliet vervaardigd. Iedereen zal de deurkrukken, stopcontacten en pennenbakjes nog wel kennen.
Nu de Corodex op het punt staat te verdwijnen is het Genootschap 'Oud Zandvoort' bezig de geschiedenis van dit markante bedrijf in kaart te brengen. Er zijn veel foto's gemaakt en opgenomen in de digitale beeldbank van het GOZ, maar wij zijn nog steeds op zoek naar beelden en verhalen uit de geschiedenis van de fabriek. Mocht u materiaal in uw bezit hebben dan willen wij dit graag van u lenen om in te scannen. U kunt hierover contact opnemen met Cor Draijer (5273730) of Arie Koper (5718441).
Ook zouden wij graag de namen willen weten van de medewerkers op deze afbeeldingen.

De op deze pagina afgebeelde foto's zijn gemaakt op de Corodex.

Over roffels, vlamslag en dieptrommels

Uit de Zandvoortse muziekkapel werd in 1951 het Zandvoortse jeugdtamboerkorps opgericht. Het korps bestond eerst uit zes trommelaars en twee hoornblazers; later groeide het korps snel uit naar 16 enthousiaste jeugdleden.

Dagboek

"Vandaag 19 juli 1951 zijn we met onze eerste officiële repetitie begonnen. Deze wordt in het N.P.V. Troephuis in de duinen gehouden onder leiding van Raks Rudolphus. De tamboers zijn: Gijs Paap, Laura Molenaar, Nel Hoppe, Benno Waterdrinker, Jan van der Brom en Jan Smouter. Floor Paap en Epie Keur zijn de hoornblazers". Zo begint de eerste bladzijde van het dagboek, dat ik van Raks Rudolphus mocht lenen. Zij had aan de redactie van de Klink foto's laten zien van het tamboerkorps met het verzoek om deze te plaatsen. Maar niet alleen de foto's zijn leuk, het verhaal achter de foto's is net zo interessant. Na een kort telefoongesprek zit ik de volgende dag op de thee bij Raks thuis.

Hoe het begon

Raks was als kind al geïnteresseerd in muziek en wilde het allerliefste een piano. Die wens is niet in vervulling gegaan, maar toch bleef muziek haar boeien. In de oorlog woonde Raks in Haarlem en bij haar in de buurt oefende altijd een tamboerkorps. Raks onthield het ritme, de roffels en andere zaken en schreef ze op. Met haar vrienden en vriendinnen probeerde ze de muziek op koektrommels na te spelen. Terug in Zandvoort wilde ze niets liever dan bij de muziekkapel met natuurlijk de trommel als instrument. In eerste instantie mocht ze niet ´omdat het niets voor meisjes was´, maar gelukkig voor Raks was er meer vrouwelijk schoon aanwezig dat meetrommelde. En zo is uiteindelijk het tamboerkorps in Zandvoort ontstaan.

Leuke tijd

Bij het lezen van de in fraai handschrift geschreven bladzijden van het dagboek merk je dat het een hechte groep was. Zo werden niet alleen de vlamslag of roffel op het aanrecht bij Raks thuis geoefend, ook voor Sinterklaasfeesten, boerenkoolmaaltijden en vergaderingen was je bij Rudolphus aan het goede adres. Haar ouders waren zeer behulpzaam: vader Rudolphus maakte drie dieptrommels en moeder Rudolphus naaide op de kepies een geel biesje. In eerste instantie bestond het uniform uit een blauwe zeiljopper, een plusfour (drollenvanger) en een kepie. In 1952 kwam er een echt uniform: blauwe stropdas, blauwe pet, witte broek en overhemd. De nieuwelingen kregen een gele bies, de gevorderden twee biezen en de *tambour-maître* twee biezen en een ster. Het tamboerkorps groeide gestaag en de trommels werden geleend van hopman Bakker uit Haarlem. Later kreeg het korps een pauktrom en trommels, waarvoor geld was opgehaald.

Uitvoeringen

Volgens de vele recensies die net als de foto's ingeplakt zijn in het dagboekje, is het tamboerkorps vaak uitgenodigd om aan diverse evenementen mee te doen. Traditioneel bij bevrijdings- en Koninginnedag, maar ook bij de winkelweek, operette- en toneeluitvoeringen, jubilea en gezamenlijke optredens met de Zandvoortse muziekkapel. Het korps ging elke zondagochtend vroeg op het circuit oefenen in marcheren: vooral de bochten waren belangrijk om goed te lopen. Dat resulteerde erin dat het korps

Weekend Maartensdijk
Van links naar rechts:
1e rij zittend: Bob Stor, Eep Keur, Frans Schaap en Jaap Wildschut
2e rij zittend: Kees Koomen, Wim Keur, Raks Rudolphus, Wil Kamphuis, Frans Porsch, Arend Schaap en Laura Molenaar
3e rij: Bertus Reemeijer, onbekend, Wim van Duijn, Jacques Wiegand en Jan Smouter

10-jarig bestaan, voor het Gemeenschapshuis
Eerste rij, zittend van links naar rechts: Puck van der Meer, Frans van der Meer, Rob Bastian en Peter Kok
Achterste rij: Jan Smit, Jaap van Duijn, Cor Bos, Marianne Holsteijn, Ger Beenhakker, Joé van der Wolde, Tineke Vlieland, Gé van der Wolde, Sonja de Cock, Nel Hoppe, Nel Holsteijn, Cor Koper, Jos Laarman, Thea van der Wolde, Carl Beenhakker, onbekend, Elly ?, Marja Troost, Joop Koper, Rob Wind en Jan Laarman

in 1952 meedeed aan een concours uitgeschreven door de muziekvereniging 'Sursum' in Wildhoef te Bloemendaal. De 2de prijs werd behaald in de afdeling 'tamboerkorpsen' en dat was een prestatie die het vermelden in de kranten waard was. Maar er werd niet alleen muziek gemaakt: de jongeren gingen ook begeleid door Raks weekendjes weg. In het dagboek staat een leuk verslag over een weekend op de fiets (vertrek half vier 's nachts) naar Maartensdijk. Na bandenpech en een doorgezakte fiets moest men ook nog zijn bed vullen met stro. Zo te lezen waren het gezellige dagen.

Afscheid

Na het weekend Maartensdijk werd er afscheid genomen van Raks. De dirigent van de muziekkapel nam de lessen over. Het afscheid was echter van korte duur, want gelukkig nam Raks na een paar maanden afwezigheid de taak weer op zich.
In een recensie van de muziekuitvoering in Monopole staat *"een grote verrassing werd het wederom optreden van*

Het tamboerkorps had een eigen lied

"Wij zijn het tamboercorps van Zandvoort
We slaan en blazen met plezier
Brengen overal vertier
Komt geeft acht, de roffel klinkt met kracht
En nu opgelet, daar schalt de trompet
Voorwaarts mars, in de maat
Zandvoorts tamboercorps paraat.

In de zomer, in de winter
Ja in ieder jaargetij
Klinken vrolijk onze trommels
De trompetten schallen blij
Kom geeft acht, de roffel klinkt met kracht
En nu opgelet, daar schalt de trompet
Voorwaarts mars, in de maat
Zandvoorts tamboercorps paraat"

het tamboercorps. Na enige tijd goede leiding te hebben moeten missen trad het herboren corps onder leiding van mej. R. Rudolphus voor het voetlicht dat door zijn kranig gedisciplineerd optreden grote bewondering wekte en een welverdiende ovatie in ontvangst had te nemen".
De verhalen en krantenartikelen gaan tot 1962 en dan houdt de informatie op. In 1962 stopt Raks met lesgeven en er is daarna geen goede leiding meer. Ook de interesse van de jeugd verandert. Langzaam gaat het muzikale kaarsje van een geweldig korps uit. Helaas moet Zandvoort nu tamboerkorpsen uit de regio inhuren om Sinterklaas te begeleiden. Alleen de verhalen en foto's herinneren aan een mooie muzikale periode van de Zandvoortse trommelaars.

Nel Kerkman

(zie ook pagina 24-176)

Bij school C/Karel Doormanschool, presentatie van de nieuwe uniformen
Van links naar rechts, achterste rij:
Bob Stor, onbekend, Roel Bugeling, Jan Smouter, Arend Schaap, Benno Waterdrinker, Hans Schaap, Wil Kamphuis en Raks Rudolphus
Zittend:
kleuter Robbie Bastian, Frans Porsch, Eep Keur, Arie van Norde, Wim Keur, Laura Molenaar, Karel van de Broek, Jan van de Brom en Carla Bastian (meisje)

(vervolg van pagina 23-175)

Zandvoorts muziekkapel en tamboerkorps met als tambour-maître Raks Rudolphus marcheren door de Haltestraat (met aan de rechterkant de Zandvoortse Apotheek).

Programma

van

„Zandvoorts Muziekkapel"

op

Zaterdag 16 April 1955

in Theater „Monopole"

Dit programma is tevens bewijs van toegang

Programma

Opening door de voorzitter de heer P. Schaap.

[illegible]

Concertprogramma

1. Ouverture „[illegible]" ... Paul Lincke
2. [illegible] C. M. von Weber
3. [illegible] Fr. Schubert
4. [illegible] W. A. Mozart
5. Selectie uit de opera „Martha" ... F. v. Flotow
6. [illegible]
7. „Suite de Ballet" ... [illegible]
8. Finale

TAMBOERCORPS

[illegible]

Pauze

TAMBOERCORPS

[illegible]

*

[illegible]

*

NA AFLOOP BAL o.l.v. de heer J. [illegible]

Muziek: „The Moonlight Serenaders"

[illegible]

Voorjaar 1920 Gepubliceerd in "Zij"

G. van Nes – Uilkens.

"O, ik ken Zandvoort zo goed, we zijn er ieder jaar enige weken. 's Zomers houdt Zandvoort jour, dan is zij de lokkende gastvrouw die haar gasten noodt uit alle windstreken. Kieskeurig in rang of stand is ze niet, alleen één kleinigheidje is er, waar ze op let, uw portemonnaie.
Heel iets anders is Zandvoort in de winter. Dan is het de eenvoudige vissersvrouw met de witte muts en schoudermantel. Een beetje schijnheilig doet die rustige eenvoud aan, alsof ze nooit geaasd heeft of azen zal op andermans beurs. Wat je 's zomers ziet, ligt er meer buiten op en laat ze, met het vertrek van de laatste vreemdeling van haar schouders glijden. Nu nog glijdt over de gele stranden de adem van de ongerepte eenzaamheid.

Maar het voorjaar komt. Het pientere wijfje weet, dat het gedaan is met de rust, ze rekt zich uit, gooit het winterkleed van haar schouders en roept jachtig haar personeel op. Hallo jongens, waar blijven jullie, wordt allemaal wakker. Kijkt: die naakte vloer, die kale wanden. Hier jij, met je timmerbak en schilder, waar blijf je met je schilderskwast. Is Jaap er al met zijn badkoetsjes, Piet met zijn stoelen en waar blijft toch die man die voor de tentjes zou zorgen?
Opeens is het een en al leven in de brouwerij; de zaag hijgt astmatisch, de vijl giert, hamers klinken, troffels krassen en ware kastelen verrijzen op het brokkelige duinzand.
Bijna huis na huis is gemerkt met één of andere variant op het thema "Te Huur": kom naar hier; plaats genoeg op alle rangen, van loge tot schellinkje. Gewoonlijk gaat de gelukkige zoeker heen met andere plaatskaarten in zijn zak dan zijn bedoeling was. Onderwijl gaat Zandvoort door met haar lokkend gefluit, onderdak gevende, tot de benauwdste hokjes, om te voldoen aan hun zomerbestemming van bergplaats voor vreemdelingen.

Voorjaar, opbollend blaast en buitelt de noordwester over de strandvlakte, de leutige kameraad van stoere Zandvoortse jongens die een voetbal trappen. Dan rolt later de wind het kopje van de strandweg over, de Kerkstraat in tegen de Zandvoortse jeugd aan, die vrijend en flirtend de avonduren laten wegdoezelen.
Zandvoort is aan de Zandvoorters! Aan hen de zee, het strand, het dorp, de gelegenheden van vermaak. Monopole ligt stil als een luie witte poes te gluren naar de enkeling, die haar café wil binnendwalen. Het is stil daarbinnen, Lanfredi's muziek is er nog niet; met het seizoen komt hij en met hem keert tevens het leven terug in het schijndode Monopole en ook Riche is slaapdronken, maar Palais d'Eté is er, nu eigenlijk Palais d'Hiver. De twee jaargetijden zijn geen groter antipoden dan het Palais in zomer seizoen en het winter seizoen. 's Zomers al licht en kleuren over een vlottende bevolking van luidruchtige joolzoekende, lawaaiige gasten. In de winter is de zaal gevuld met een staalkaart van de Zandvoortse bevolking. Heren en Dames op één rang met vissersvrouwkens en burgerdeerntjes, gezamenlijk kijkend naar een toneelvoorstelling.

De stilte gaat voorbij, een nieuw seizoen gaat beginnen, Zandvoort wordt weer wakker!"

PASCHEN 1905.

LUXE-BROODBAKKERIJ

HENRI J. CARELS

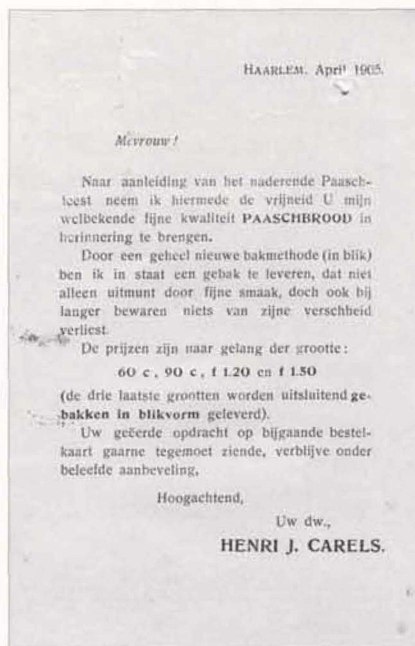
(voorheen PAUL C. KAISER.)

HAARLEM { ZIJLSTRAAT 12-14.
Filiaal Gr. Houtstr. 128.

ZANDVOORT GROOTE KROCHT 4
bij de Tram.

TELEPHOON no. 360.

Z. O. Z.

HAARLEM, April 1905.

Mevrouw!

Naar aanleiding van het naderende Paaschfeest neem ik hiermede de vrijheid U mijn welbekende fijne kwaliteit **PAASCHBROOD** in herinnering te brengen.

Door een geheel nieuwe bakmethode (in blik) ben ik in staat een gebak te leveren, dat niet alleen uitmunt door fijne smaak, doch ook bij langer bewaren niets van zijne verschheid verliest.

De prijzen zijn naar gelang der grootte:

60 c., 90 c., f 1.20 en f 1.50

(de drie laatste grootten worden uitsluitend **gebakken in blikvorm** geleverd).

Uw geëerde opdracht op bijgaande bestelkaart gaarne tegemoet ziende, verblijve onder beleefde aanbeveling,

Hoogachtend,

Uw dw.,

HENRI J. CARELS.

De wederopbouw van het Favaugeplein.

WIE zat er achter dit verkoopbord en WIE staan eronder?

De eerste vraag is eenvoudig te beantwoorden. Het was architect W. Kelder uit Bussum, die het aandurfde om flats aan de Middenboulevard (het Favaugeplein) te bouwen. De huizen op de achtergrond liggen aan de Burgemeester Engelbertsstraat en de watertoren staat nog in de steigers. Met de bouw werd gestart in 1950 en in het voorjaar van 1951 konden bewoners het eerste blok betrekken. Aardig om te vermelden is, dat in deze "luxe" flats nog geen badkamer aanwezig was, maar wel een douchekast. Deze werd aanvankelijk gebruikt als bergkast, waar bijvoorbeeld ook de aardappels in werden bewaard.... Mooi om te lezen is, dat de oplevering inclusief een Bruynzeel keuken, koelkast en Hoover wasmachine was!

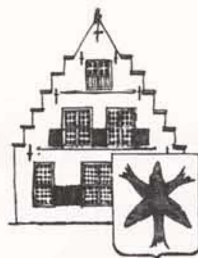
Bijna alle flats zijn in de afgelopen decennia drastisch verbouwd en gemoderniseerd. Toch hangt na circa 55 jaar het "Midden Boulevard Plan" als een donkere wolk boven deze woningen.

De tweede vraag is moeilijker te beantwoorden. We veronderstellen dat de acht "Zandvoortse boefjes" die onder het bord staan, hier 6 tot 10 jaar oud zijn. Ze zijn dus nu circa 65 jaar. Wie herkent zichzelf of een familielid in één van deze jongens?
Zij die herkend worden krijgen deze foto van het Genootschap aangeboden.

GENOOTSCHAP "OUD ZANDVOORT"

Opgericht 11 december 1970

www.oudzandvoort.nl e-mailadres: genootschap@oudzandvoort.nl

Redactie "De Klink"
Peter Bluijs, (hoofdredacteur)
Brederodestraat 28
2042 BE Zandvoort
023-571 82 92 (na 19.00 uur)
peter.bluijs@oudzandvoort.nl

Drs. Anne Marion Cense
06-53576757
amcense@hotmail.com

Cor Draijer
023-527 3730
Dr. Johannus G. Mezgerstraat 42
2041 HC Zandvoort
cor.draijer@oudzandvoort.nl

Jaap Kerkman Azn
023-571 50 13
jaap.kerkman-azn@oudzandvoort.nl

Arie Koper
023-571 84 41
arie.koper@oudzandvoort.nl

Nel Sandbergen-Kerkman
023-571 21 96
nel.sandbergen-kerkman@oud-zandvoort.nl

Ledenadministratie:
Adreswijziging &
aanmelden nieuwe leden:
mevr. E. Hoogervorst-Schuiten
Oosterstraat 1,
2042VE Zandvoort
023-571 81 77
ledenadministratie@oudzandvoort.nl

Na lid geworden te zijn van het GOZ, ontvangt u het *eerstkomende* (kwartaal)nummer van "De Klink"

Contributie:
Min. € 9,95 binnen Zandvoort
Min. € 14,75 buiten Zandvoort
(incl. verzendkosten), per jaar

Bankrelatie:
ABN-AMRO te Zandvoort
rekeningnr. 56 57 38 305
Giro-rekening. 4206723 t.n.v.
Genootschap "Oud Zandvoort"

Tekstbewerking & correcties:
Marianne Bluijs

Bestuur Genootschap:
Voorzitter:
ing. Ger Cense
Kostverlorenstraat 115
2042 PL Zandvoort
023-573 3210
ger.cense@oudzandvoort.nl

Vice-voorzitter:
Ankie Joustra-Brokmeier
023-571 5155
ankie.joustra@oudzandvoort.nl

ir. Chris Wagenaar
023-571 3999
chris.wagenaar@oudzandvoort.nl

Secretaris:
Arie Koper
023-571 8441
secretaris@oudzandvoort.nl

Penningmeester:
Matthé Crabbendam
023-571 2514

Archivaris:
Martin Kiefer
archivaris@oudzandvoort.nl
06-53271618

Jaap Paap
jaap.paap@oudzandvoort.nl

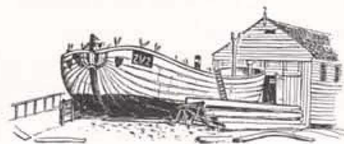
Sluitingsdatum kopij eerstkomende nummer 'De Klink' 15 juni 2007.

Losse Verkoop "De Klink"
Bruna Balkenende, Grote Krocht

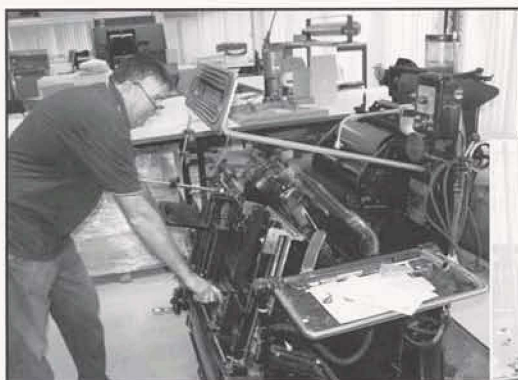

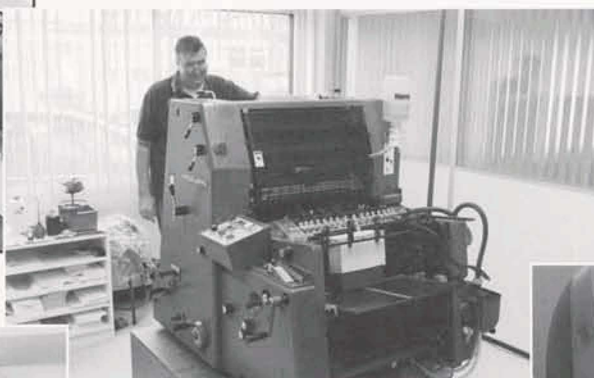
- Digitaal drukwerk
- Lithografie
- Digitale fotografie
- Database beheer

Nederlof

REPRO

Van oud-ambachtelijk werk

tot de modernste digitale druktechnieken

- voor al uw handels- en familiedrukwerk
- ook betaalbaar fullcolourdrukwerk

Spaarneweg 12 • Cruquius • Tel.: 023 - 529 20 54 • Fax: 023 - 528 27 14 • E-mail: drukkerij@nederlof.nl • www.nederlof.nl